

Wniosek.

Zważywszy, że przemysł naftowy, jedyny wielki w naszym kraju, przechodzi skutkiem nagłego rozwoju produkcji od dwóch lat dotkliwe przesilenie, powodujące niezmiernie straty, zarówno dla przedsiębiorców jak dla całego gospodarstwa krajowego,

zważywszy, że ta coraz wzrastająca mnogość produktów naftowych po zaspokojeniu potrzeb monarchii austro-węgierskiej musi znaleźć odbyt w eksporcie zagranicznym,

zważywszy, że jedynym środkiem zaradzenia złemu jest odpowiednia ilość zbiorników, w którychby surowiec naftowy mógł być zamagazynowany i stanowił z jednej strony podstawę kredytu dla producentów w formie zaliczek na zamagazynowany produkt, z drugiej zaś rezerwę dla interesu eksportowego oraz wogóle organizację podaży produktu,

zważywszy, że w utrzymaniu i rozwoju przemysłu naftowego są zainteresowani i w swym bycie zależni nie tylko przedsiębiorcy, lecz także dziesiątki tysięcy robotników, fabryki, rękodzielnicy, właściciele gruntów i t. d., przez co istotnie przemysł naftowy jest w całym znaczeniu przemysłem krajowym

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z Bankiem krajowym obmyślił niezwłocznie środki przez ułatwienie taniego kredytu do zbudowania zbiorników naftowych na pomieszczenie do 10.000 cystern tych produktów.

Gdyby z tego polecenia wyniknąć miało obciążenie funduszu krajowego, Wydział krajowy obowiązany będzie przedłożyć Sejmowi odpowiednie wnioski“.

We Lwowie, dnia 16. października 1903.

Wnioskodawca:

Milewski w. r.

St. Tarnowski, Bobrzyński, A. Jędrzejowicz, Leo, W. Jaworski, Męciński, Gorayski, Garapich, Jan Urbański, Struszkiewicz, Mars, Federowicz, Kozłowski, Zdzisław Włodek, Götz, Sekowski, Wiśniewski, Rotter, Płocki, Borkowski, W. Gnoiński, Moysa, Sozański, Tomaszewski, Maryewski, Małachowski, Schätzel, Tarnawski, Kramarczyk, Potoczek, Skotyszewski, Kolischer, Jahl, E. Michałowski, Witosławski, Rutowski, Fruchtman, Vayhinger, Huza, Schnell, Cielecki, Tad. Cieński.

